

питань стажування, то задля належного ознайомлення з деталями даної професії, отримання достатнього обсягу практичної підготовки, було б за краще збільшити цей строк.

Список використаної літератури:

1. Курило Т. В. Адвокат як суб'єкт надання професійної правової (правничої) допомоги // Соціально-правові студії. 2018. Вип. 2. С. 83– 90. URL: http://www2.lvduvs.edu.ua/documents_pdf/biblioteka/sps/sps_2018_2/12.pdf
2. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 р. № 5076-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>
3. Порядок допуску до складення кваліфікаційного іспиту, порядок складення кваліфікаційного іспиту та методика оцінювання результатів складення кваліфікаційного іспиту для набуття права на заняття адвокатською діяльністю в Україні від 17.12.2013 р. №270. URL: https://unba.org.ua/assets/uploads/legislation/poryadki/2019-06-26-poryadki-72_5d3ad2e33ccf6.pdf
4. Лукашевич В. В. Проблемні аспекти стажування як однієї з вимог набуття професійного статусу адвоката / В. В. Лукашевич // Часопис Київського університету права. – 2015. – № 2. – С. 314-317. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chkup_2015_2_76

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Кісліцина Ірина Олександрівна**

Дяченко Р.П.

*студент 1-го курсу магістратури факультету адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ НАДАННЯ ВТОРИННОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ

Інститут вторинної правової допомоги в Україні існує з моменту прийняття закону України «Про безоплатну правову допомогу» від 2 червня 2011 року. Але слід зауважити, що поінформованість громадян про таку допомогу була досить невеликою і на рівні з правовим нігілізмом громадян призводило до того, що громадянам не було відомо про створення центрів з надання вторинної правової допомоги. На даний час відбулися значні зміни в даному питанні та все одно є ще чимало проблем в наданні вторинної правової допомоги, на які слід звернути увагу.

Необхідним вважаємо розглянути декілька основних проблем, а саме проблему невеликого кола суб'єктів отримання безоплатної правової допомоги, обізнаність громадян щодо можливості отримання безоплатної правової допомоги та проблему допуску адвокатів для надання такої допомоги.

Суб'єкти права на безоплатну вторинну правову допомогу, визначені пунктами 1, 2-1, 2-2, 8, 9, 12, 13 частини першої цієї статті, мають право на отримання такої допомоги не більше шести разів протягом бюджетного року та не більше ніж за шістьма дорученнями/наказами про надання безоплатної вторинної правової допомоги, виданими центрами з надання безоплатної вторинної правової допомоги, одночасно [1].

Як можливо побачити з даної статті, перелік осіб, які можуть звертатись до центру надання вторинної правової допомоги, є вичерпним, але це ще не всі проблеми. Явним недоліком є пункт 2 цієї статті, оскільки з нього слідує, що на даний момент особи, що працюють, не мають права на звернення за безоплатною допомогою через те, що мінімальна заробітна плата становить 4173 грн. станом на 2019 рік. Це не може не викликати певну стурбованість.

Наступна проблема пов'язана з тим, що центри надання вторинної правової допомоги розташовані лише в містах та райцентрах і для того щоб отримати професійну правничу допомогу інваліду з селища, йому потрібно дістатись до райцентру, що буває не так і просто. Так, інколи селищні ради організовують приїзд один раз на тиждень або у певні дні працівників центру безоплатної вторинної допомоги, але навіть у цьому випадку обізнаність громадян є невисокою і тому мало хто з жителів селища користується такою нагодою.

Таким чином, існує важлива проблема необізнаності громадян про даний інститут. Звичайно, працівники центрів роблять все можливе для того, щоб більшість громадян знала про такі центри надання вторинної безоплатної допомоги, і за останні декілька років обізнаність громадян дійсно зросла. Але і сьогодні багато громадян просто не знає про існування таких центрів і про те, яким чином туди можна звернутись. Ефективним способом подолання цієї проблеми є інформування громадян семінарами на відповідну тематику та реклами, яка звичайно здійснюється за кошти місцевого або державного бюджету.[2]

Слід зазначити, що для того, щоб адвокат міг надавати безоплатну допомогу, йому потрібно зареєструватися для участі у конкурсі та пройти дистанційний курс. Конкурс проводиться в два етапи. На першому етапі комісія розглядає надіслані Координаційним центром скановані копії документів адвоката та на підставі інформації, що міститься у зазначених документах, оцінює адвоката за критеріями стажу адвокатської діяльності, наявності або відсутності застосування до адвоката дисциплінарних стягнень, а також враховує результат проходження адвокатом дистанційного

курсу. Тобто, для того щоб надавати безоплатну правову допомогу, адвокатуві потрібно ще додатково проходити конкурс та здавати іспити, крім тих, що він уже здавав для отримання свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю. Це є досить нелогічним кроком для законодавця, адже відлякує адвокатів від такої участі, і справді навіщо здавати додаткові іспити і брати участь у конкурсі з усією паперовою волокітою, якщо особа вже має посвідчення адвоката, яке саме по собі дає їй право захищати осіб у судах та інших органах [3].

Отже, існування інституту безоплатної вторинної правової допомоги є безперечно позитивним моментом розбудови правової держави. Проблеми, які існують на даний момент, вирішуються не так швидко, як би хотілось, але є рух у позитивну сторону. Для вирішення головної проблеми, а саме розширення суб'єктів звернення, слід чекати нової законодавчої ініціативи. На нашу думку, законодавець внесе поправки і розширить перелік даних суб'єктів.

Список використаної літератури:

1. Закон України «Про безоплатну правову допомогу» № 3460-VI від 2 червня 2011 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3460-17>
2. Практичні та проблемні питання діяльності системи безоплатної правової допомоги URL: https://chernivtsi.legalaid.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1118:prakychni-ta-problemni-pytannia-diialnosti-obhovoryly-fakhivtsi-systemy-bezoplatnoi-pravovoi-dopomohy-rehionu&catid=24&Itemid=136&lang=ua
3. Про затвердження Порядку і умов проведення конкурсу з відбору адвокатів, які залучаються для надання безоплатної вторинної правової допомоги URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1362-2011-%D0%BF#n93>

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» ***Храпенко Олена Олегівна***